

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 16Csp/60/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1319206732
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Mésarošová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2022:1319206732.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III, v konaní pred sudkyňou JUDr. Martinou Mésarošovou, v spore žalobkyne: Intrum Slovakia s. r. o., so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpenej advokátom: JUDr. Ján Šoltés so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanej: G. A., narodenej X. XX. XXXX, trvale pobytom M.N.T. XXX/X, XXX XX X., zastúpenej spoločnosťou: KUČERKOVÁ ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA s. r. o., so sídlom Šafárikova 52, 903 01 Senec, adresa pre doručovanie: J. Jesenského 10, 903 01 Senec, o zaplatenie 4.033,64 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyni sumu 3.320,64 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.320,64 eura od 28. 4. 2017 do zaplatenia, a to v pravidelných mesačných splátkach vo výške 93,- eur splatných vždy do 20. dňa v mesiaci s účinnosťou od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozhodnutia s tým, že v prípade omeškania sa s plnením čo i len jednej splátky stane sa splatným celý dlh.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalobkyňa má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 64,64 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa (pôvodne Všeobecná úverová banka, a. s., skrátený názov: VÚB, a. s.) sa žalobou (návrhom na vydanie platobného rozkazu), doručenou Okresnému súdu Bratislava III dňa 27. 11. 2019 domáhala, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie istiny vo výške 4.033,64 eura, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.033,64 eura od 28. 4. 2017 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnila tým, že je právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s. (ďalej aj ako „veriteľ“), z titulu zlúčenia uvedenej spoločnosti. Táto skutočnosť je uvedená vo výpise z OR OS Bratislava I, oddiel: Sa, vl. č. 341/B. Žalobkyňa a žalovaná uzatvorili dňa 23. 7. 2015 Zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytla žalobkyňa žalovanej pôžičku vo výške 5.000,- eur („schválená výška pôžičky“). Podľa Zmluvy o pôžičke mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 104,96 eura, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 6.297,60 eura. Do dnešného dňa uhradila žalovaná z vyššie uvedenej zmluvy sumu 1.679,36 eura. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, „ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“ Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobkyňa listom zo dňa 26. 2. 2017 - predžalobná upomienka, vyzvala žalovanú k úhrade dlžných

splátok a žalovanú upozornila na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, žalobkyňa dňa 19. 4. 2017 úver zosplatnila, o čom bola žalovaná informovaná listom zo dňa 22. 4. 2017 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Do dnešného dňa žalovaná dlžné splátky neuhradila. Právo žalobkyne vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru upravuje článok 9.2 zmluvných podmienok. Celkový dlh žalovanej ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 4.033,64 eura. Žalobkyňa si zároveň uplatnila zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou. Ku dňu podania žalobného návrhu mala žalovaná uhradiť sumu 5.713,- eur /označené v Prehľade splátok a úhrad ako stĺpec „Splátka“/. Uvedenú sumu (ďalej ako „istina“) tvorí: súčet predpísaných splátok do zosplatnenia dlhu („suma splátok“) a suma po zosplatnení: Počet splátok výška splátky Suma splátok (počet*výška) Suma po zosplatnení Spolu Istina (Eur) 20 104,96 2.099,2 3.613,8 = 5.713. Ku dňu podania žalobného návrhu žalovaná uhradila sumu 1.679,36 eura. Uvedená suma je v Prehľade splátok a úhrad evidovaná v stĺpci „Úhrada“. Na základe vyššie uvedeného, celkovú výšku dlžnej sumy žalovanej ku dňu podania návrhu tvorí: Istina + Náklady - Úhrady = Žalovaná suma 5.713,- eur + 0 eur - 1.679,36 eura = 4.033,64 eura.

3. Na preukázanie svojich skutkových žalobkyňa predložila: notársku zápisnicu N 3283/2017 zo dňa 11. 12. 2017, zmluvu o spotrebiteľskom úvere, predžalobnú upomienku s doručenkou, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, prehľad splátok a úhrad.

4. Okresný súd Bratislava III vo veci vydal platobný rozkaz dňa 15. 1. 2020, č. k. 16Csp/60/2019-44, voči ktorému žalovaná v zákonom stanovenej lehote podala odpor zo dňa 7. 2. 2020. V odpore žalovaná žiadala v prípade, že žalobkyňa nepreukáže vyplatenie úveru vo výške 5.000,- eur, žalobu zamietnuť, v prípade, ak súd posúdi zmluvu ako bezúročnú a bez poplatkov, uložiť žalovanej zaplatiť žalobkyni rozdiel medzi sumou poskytnutého úveru a úhradami pod stratou výhody splátok splátkami v sume 50,- eur mesačne, pričom každá splátka je splatná najneskôr do 20. dňa toho ktorého mesiaca počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku a vo zvyšnej časti žalobu zamietnuť a v prípade, že súd v úplnom rozsahu uzná nárok žalobkyne, uložiť jej povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 4.033,64 eur pod stratou výhody splátok splátkami v sume 50,- eur mesačne, pričom každá splátka je splatná najneskôr do 20. dňa toho ktorého mesiaca počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku.

5. V odpore žalovaná uviedla, že riadne a včas splácala poskytnutý úver, až kým neotehotnela. Potom sa snažila dohodnúť sa s veriteľom na znížení splátok, avšak ten všetky jej žiadosti ignoroval. Dňa 7. 3. 2017 sa obrátila na Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ktoré posúdilo Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX zo dňa 23. 7. 2015 tak, že zmluva podľa ich názoru neobsahuje povinné náležitosti, ktoré podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v platnom a účinnom v čase podpísania zmluvy musela obsahovať vzhľadom k čomu, by sa úver mal považovať v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 zákona za bezúročný a bez poplatkov. Zmluva uvádza len údaj o počte mesačných splátok a výške mesačnej splátky ako jednu sumu, z ktorej nie je zrejmé akú časť z nej predstavuje istina, akú časť úrok a akú časť iné poplatky. Vzhľadom k uvedenému zmluva neobsahuje údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Žalovaná od veriteľa neobdržala žiadnu informáciu ako sa úver bude splácať, teda ako budú jednotlivé splátky započítavané a ako sa bude jej celkový dlh, ktorý má zaplatiť 6.297,60, vrátane odplaty 495 eur a úrokov 802,60 eur odpočítavať, resp. v akom pomere. Nie je preto podľa názoru žalovanej ustáliť výšku istiny úveru. Zmluva podľa názoru ministerstva obsahuje aj neprijateľné podmienky týkajúce sa jednotlivých poplatkov - pričom žalobkyňa nepreukázala o aké konkrétne finančné záväzky žalovanej ako spotrebiteľa ide a či sú všetky tieto poplatky účtované za plnenia, ktoré jej po materiálnej stránke aj boli dodané a či sa nejedná len o poplatky slúžiace v skutočnosti len záujmom veriteľa a tak zakladajú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. V tomto zmysle európske aj slovenské súdy za neprijateľné posúdili paušálne náklady s uplatnením pohľadávky, zmluvné sankcie, úroky z omeškania a cenu odplaty za poskytnutie úveru. Žalovaná navrhla listom doručeným právnomu predchodcovi žalobkyne 23. 7. 2017 mimosúdnu dohodu, v zmysle ktorej navrhla splácať istinu v mesačných splátkach po 45,34 eura. Právny predchodca žalobkyne listom doručeným dňa 21. 7. 2017 oznámil, že návrhu žalovanej nie je možné vyhovieť. Spoločnosť Intrum Justitia Slovakia s. r. o. oznámila mailom zo dňa 23. 11. 2017 celkovú výšku dlhu, ktorý žiadala od žalovanej zaplatiť vo výške 4.563,22 eura. Žalobkyňa v návrhu na vydanie platobného rozkazu nijako nepreukázala, kedy sumu 5.000,- eura poukázala na účet žalovanej. Podľa názoru žalovanej sa splátky, ktoré vo výške 1.679,36 eura uhradila, mali započítavať na istinu, úroky, poplatky a odplatu. Podľa tvrdenia žalobkyne

však výška istiny predstavuje v čase podania návrhu na vydanie platobného rozkazu istinu vo výške 5.713 eura, avšak poskytnutá výška úveru podľa tvrdenia žalobkyne bez preukázania bola 5.000,- eur a napriek úhradám sa táto vôbec neponížila, dokonca narástla. Po zosplatnení úveru započítala žalobkyňa zostatok istiny, úrokov a rôznych poplatkov ako aj odplaty a tieto odo dňa 28. 4. 2017 úročí úrokom z omeškania a žalovaná je tak povinná platiť žalobkyni aj úrok z omeškania z riadnych úrokov, čo je podľa názoru žalovanej v rozpore so zákonom. Žalovaná je vydatá a má dve vyživovacie povinnosti a ako asistentka predaja v Papiernictve Helena v Senci dosahuje príjem v hrubom 600,- eur. V prípade exekučných zrážok je nepostihnuteľná suma na ňu, manžela a dve nezaopatrované deti 548,75 eura, kde na exekučnú zrážku by prichádzala do úvahy suma 0,66 eura. Žalovaná navrhuje dlh voči žalobkyni splácať v mesačných splátkach po 50,- eur mesačne, vrátiť celú žalovanú sumu je pre žalovanú nemožné, nakoľko nevlastní žiaden hnuťelný majetok vyššej hodnoty, nehnuteľnosť a bývanie im zabezpečuje svokor vo svojej nehnuteľnosti.

6. Na podporu svojich tvrdení žalovaná predložila: odpoveď Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky na žiadosť zo dňa 10. 4. 2017, návrh žalovanej na mimosúdnu dohodu zo dňa 6. 6. 2017, vyjadrenie veriteľa k návrhu na mimosúdnu dohodu zo dňa 18. 7. 2017, emailovú komunikáciu z 23. 11. 2017.

7. Uznesením zo dňa 21. 2. 2020, č. k. 16Csp/60/2019-90, súd zrušil platobný rozkaz v zmysle § 267 ods. 3 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a následne umožnil žalobkyni, aby sa vyjadrila k odporu žalovanej.

8. Žalobkyňa sa k odporu žalovanej vyjadrila podaním zo dňa 17. 3. 2020, v ktorom vo vzťahu k údajným neprijateľným zmluvným podmienkam uviedla, že zmluva bola riadne podpísaná oboma zmluvnými stranami, boli tak splnené základné zákonné predpoklady pre platnosť právneho úkonu. Žalovaná nebola k podpisu zmluvy žiadnym spôsobom nútená a túto nepodpísala pod nátlakom. Zmluva neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky, pričom žalovaná bola s parametrami zmluvy riadne oboznámená a tieto boli konkretizované vo forme zmluvných podmienok, s ktorými bola oboznámená. Žalovaná taktiež bola pri podpise zmluvy oboznámená s tým akú istinu a aké príslušenstvo bude povinná platiť, teda zmluva dostatočne popisuje odplatu za poskytnutý úver, tieto nerozporovala a vykonávala úhrady v zmluvne predpísanej výške, teda aj s príslušnou časťou úroku. Žalobkyňa uviedla, že uzatvorená zmluva aj s poukazom na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ (tretia komora) zo dňa 9. 11. 2016 vo veci C-42/15 obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti. Žalobkyňa vo vzťahu k náležitosti rozpisu splátok odkázala na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22. 2. 2018, sp. zn. 3Cdo/146/2017, kde je konštatované, že zmluva nemusí obsahovať rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky, ako aj na rozsudok Súdneho dvora EÚ (tretia komora) zo dňa 9. 11. 2016 vo veci C-42/15. Žalobkyňa vo vzťahu k položke MP3, teda nákladom spojených s vymáhaním pohľadávky uviedla, že žalovaná v zmluve svojím podpisom súhlasila so zmluvnými podmienkami, aj čo sa týka všetkých nákladov. V zmysle čl. 9 bod 9.4 Zmluvných podmienok sú súčasťou pohľadávky aj náklady, ktoré navrhovateľovi vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, ktoré sa označujú ako MP3. V zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka sú príslušenstvom pohľadávky aj náklady spojené s jej uplatnením. Žalobkyňa uviedla, že ide o náklady spojené s úkonmi počas mimosúdneho vymáhania pohľadávky, pričom ich výška je daná percentuálnym podielom zo sumy vymoženej pohľadávky na základe čiastkových úhrad poukazovaných žalovaným po dátume zosplatnenia pohľadávky, pričom žalobkyňa si tieto náklady v tomto konaní neuplatňuje rovnako ani zmluvnú pokutu. Vo vzťahu k poukázaniu finančnej hotovosti v sume 5.000,- eur žalovanej, žalobkyňa uviedla, že tá bola žalovanej vyplatená v hotovosti a žalobkyňa nedisponuje potvrdením o poukázaní vyššie uvedenej sumy, ale skutočnosť, že žalobkyňa poskytla žalovanej finančné prostriedky, preukazuje okrem iného aj splácanie úveru žalovanou po dobu 16 mesiacov, čo vyplýva z „Prehľadu splátok a úhrad“, podľa ktorého žalovaná vykonala do zosplatnenia úhradu 16. splátok v predpísanej výške mesačnej splátky 104,96 eura.

9. Na základe návrhu na zmenu strany sporu zo dňa 11. 6. 2020, súd uznesením, č. k. 16Csp/60/2019-131 zo dňa 12. 10. 2020, pripustil zmenu subjektu na strane žalobkyne tak, že do konania namiesto doterajšej žalobkyne vstúpila ako žalobkyňa spoločnosť Intrum Slovakia s. r. o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 7. 11. 2020.

10. Žalovaná sa vyjadrila k vyjadreniu žalobkyne podaním zo dňa 5. 2. 2021, v ktorom uviedla, že zmluva neobsahuje zákonom požadované náležitosti, a to konkrétne:

1/ Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX neobsahuje podmienky upravujúce jeho čerpanie, ale len spôsob čerpania /§ 9 ods. 2 písm. e) ZoSÚ/ v bode 3. Podmienky poskytnutia a čerpania pôžičky sa uvádza: „Spoločnosť poskytne Klientovi Pôžičku bezhotovostne prevodom na osobný účet Klienta, číslo ktorého uvedie Klient v Zmluve najneskôr do 10 pracovných dní odo dňa uzavretia Zmluvy v prípade, ak Klient splní všetky podmienky na jej uzavretie“. Podmienky na uzavretie zmluvy a teda podmienky poskytnutia a čerpania pôžičky zmluva neobsahuje.

2/ Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX neobsahuje výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia /§ 9 ods. 2 písm. i) ZoSÚ/. Zmluva obsahuje: a) splátka (Ak): 104,95 eura, b) počet splátok (n): 60, c) frekvencia splátok: mesačne - tento údaj v zmluve chýba. Zmluva obsahuje len údaj, že prvá splátka je splatná dňa: 20. 8. 2015 a ďalšie splátky splatné vždy 20. dňa v mesiaci a termín konečnej splatnosti (mesiac/rok): 7/2020. Podľa bodu 6.4 zmluvy: „Klient uvádza ako variabilný symbol Evidenčné číslo uvedené v Splátkovom kalendári.“ Splátkový kalendár však klientke nebol doručený a nebol ani prílohou k návrhu na vydanie platobného rozkazu.

3/ V zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne RPMN v neprospech spotrebiteľa. V zmluve sa uvádza ročná percentuálna miera nákladov vo výške 9,90 %, avšak táto nezohľadňuje požadovanú odplatu vo výške 9,90 % z celkovej výšky úveru 5.000,- eur, čo predstavuje sumu 425,- eur, a teda odplatu treba pripočítať ako dodatočný náklad a RPMN s týmto dodatočným nákladom dosahuje výšku 14,82 %, a preto celková čiastka nie je 6.297,60 eura ako sa uvádza v zmluve, ale 6.792,60 eura.

4/ ak veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX uvádza ako číslo na prevod IBAN: X. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX a v článku V. Poskytnutie pôžičky, sa uvádza prevodom na účet číslo X. XXXX XXX XXXX XXXX XXXX, avšak žalobkyňa vo svojom vyjadrení, ktoré bolo súdu doručené dňa 18. 3. 2020 uviedla, že žalovanej bola suma 5.000,- eur vyplatená v hotovosti a žalobkyňa nedisponuje potvrdením o poukázaní uvedenej sumy.

Vyššie uvedené skutočnosti dokazujú tvrdenia žalovanej z odporu, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX zo dňa 23. 7. 2015 nespĺňa zákonom požadované náležitosti a je ju v zmysle ZoSÚ považovať za bezúročnú a bez poplatkov, v prípade, že sa opomenie fakt, že žalobkyňa nie je vôbec schopná poskytnutie úveru žalovanej preukázať. Žalovaná mala za to, že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno, nakoľko nie je schopná preukázať poskytnuté peňažné plnenie a opierať dôkazné bremeno o skutočnosť, že žalovaná dobrovoľne uhradila splátky po 104,96 eura v období od 20. 8. 2015 do 14. 12. 2016, tak z uvedeného dôvodu považovala zmluvu za neplatnú, nárok žalobkyne za nepreukázaný, resp. minimálne za premlčaný, nakoľko si žalobkyňa podľa názoru žalovanej mala nárok z neplatne uzavretej zmluvy uplatniť ako nárok z bezdôvodného obohatenia do 2 rokov od neplatnosti zmluvy. Ak v zmysle zmluvy malo byť plnenie zo strany žalobkyne poskytnuté do 10. dní od uzavretia zmluvy, tak premlčacia doba začala plynúť najneskôr 2. 8. 2015 a nárok sa premlčal 2. 8. 2017. Ak by sa premlčanie počítalo od úhrady poslednej splátky, mohla a mala si žalobkyňa uplatniť nárok najneskôr 20. 1. 2017 a nárok z bezdôvodného obohatenia sa premlčal 21. 1. 2019. Žalobkyňa postupovala vo vzťahu k spotrebiteľovi bez odbornej starostlivosti a v rozpore so zákonom, keď poskytla úver v hotovosti bez toho, že jeho poskytnutie nedokáže súdu preukázať.

11. Na prejednanie veci súd nariadil pojednávanie na deň 14. 3. 2022, na ktoré predvolal právneho zástupcu žalobkyne a právnu zástupkyňu žalovanej. Na pojednávanie sa dostavila právna zástupkyňa žalovanej, nedostavil sa právny zástupca žalobkyne, ktorý svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil podaním zo dňa 9. 3. 2022, o odročenie pojednávania nežiadal a súhlasil s rozhodnutím vo veci bez ich účasti. Preto súd v súlade s ustanovením § 180 CSP vec prejednal v neprítomnosti právneho zástupcu žalobkyne.

12. Právna zástupkyňa žalovanej na pojednávaní uviedla, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve je uvedená nesprávna ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa a veriteľ poskytne úver finančnými prostriedkami v hotovosti. Žalobkyňa nijakým spôsobom nepreukázala poskytnutie úveru vo výške 5.000,- eur v hotovosti. V prípade, že nedôjde k

zamietnutiu žaloby, navrhla úver vyhlásiť za bezúročný a bez poplatkov a žalovanú zaviazať na úhradu istiny po odpočítaní odplaty za poskytnutie úveru, pre ktorý jej bol úver ponížený v sume 495,- eur a o splátky, ktoré právnenému predchodcovi žalobkyne uhradila, a to 15 splátok po 104,92 eura a jednu splátku vo výške 105,- eur, spolu v sume 1.678,80 eura, teda zostatok istiny predstavuje sumu 2.826,20 eura a uvedenú sumu žiadala povoliť plniť v splátkach po 50,- eur, vo zvyšku žalobu zamietnuť a žalovanej priznať náhradu trov konania.

13. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými stranami sporu, ako aj ďalším obsahom spisu a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

14. Dňa 23. 7. 2015 uzatvorila spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, ako veriteľ so žalovanou ako dlžníkom Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 5.000,- eur, ktorý sa zaviazala splatiť v 60 mesačných splátkach po 104,96 eura. Celkové náklady predstavovali 1.297,60 eura, celková čiastka: 6.297,60 eura. Termín konečnej splatnosti (mesiac/rok): 07/2020, priemerná hodnota RPMN: 18,24 %, RPMN: 9,90 %, fixná ročná úroková sadzba: 9,90 %, odplata: 9,90 %, najvyššia prípustná výška odplaty: 27,66 %, doba trvania zmluvy: do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa tejto zmluvy. Skutočnosť, že žalovanej bol poskytnutý úver preukazuje úhrada splátok žalovanou v období od 20. 8. 2015 do 14. 12. 2016.

15. V časti I. Osobné údaje o klientovi a v časti II. Údaje klienta o zamestnaní a finančnej situácii je uvedené: typ klienta: osoba na materskej dovolenke, názov zamestnávateľa: Hotel Senec a. s., priemerný čistý mesačný príjem: 500,- eur, iné mesačné výdavky: 50,- eur.

V zmysle časti IX. Zmluvné podmienky, čl. 2. Definície, odplata znamená odplatu pri poskytnutí pôžičky klientovi určenú podľa zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník a nariadenia vlády č. 87/1995 Z. Z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa časti IX. Zmluvné podmienky, čl. 3 Podmienky poskytnutia a čerpania pôžičky, bod 3.1, spoločnosť poskytne klientovi pôžičku bezhotovostne na osobný účet klienta, číslo ktorého uvedie klient v zmluve najneskôr do 10 pracovných dní odo dňa uzavretia zmluvy v prípade, ak klient splní všetky podmienky na jej uzavretie.

Z časti IX. Zmluvné podmienky, čl. 6. Podmienky splácania, bod 6.1 vyplýva, že klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku, a to v pravidelných mesačných splátkach v sume a termínoch uvedených v zmluve. Podľa bodu 6.2, prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, pokiaľ nie je dohodnuté inak. Podľa bodu 6.4 klient uvádza ako variabilný symbol evidenčné číslo uvedené v splátkovom kalendári.

Z časti IX. Zmluvné podmienky, čl. 8. Skončenie zmluvy, Právo klienta na odstúpenie od zmluvy, bod 8.1 vyplýva, že zmluva sa skončí úplným splnením všetkých záväzkov a pohľadávok klienta vo vzťahu k spoločnosti podľa zmluvy. Ďalej podľa čl. 9. Následky nesplácania spotrebiteľského úveru a zmluvná pokuta, bod 9.2 vyplýva, že spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od klienta zaplatenie celej pohľadávky spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky), ak je klient v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace, a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Spoločnosť je ďalej v prípade nesplácania úveru oprávnená účtovať klientovi úroky z omeškania a iné náklady súvisiace s vymáhaním pohľadávky spoločnosti uvedené v tejto zmluve.

Časť X. Vyhlásenie zmluvných strán, obsahuje vyhlásenie strán okrem iného o tom, že zmluvu si prečítali, bola uzatvorená slobodne, vážne a po vzájomnom prerokovaní, je výrazom ich vôle.

16. V zmysle notárskej zápisnice N 3283/2017 zo dňa 11. 12. 2017 pôvodný veriteľ, spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s., zanikol rozdelením. Zanikajúca spoločnosť sa zlúčila so spoločnosťou VÚB, a. s. a VÚB Leasing, a. s. v zmysle priloženého projektu rozdelenia. Spoločnosť VÚB, a. s. ako právny nástupca pokračuje v prevádzkovaní ostatného podnikania zanikajúcej spoločnosti v rámci svojej existujúcej bankovej licencie.

17. Spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s. listom zo dňa 26. 2. 2017 - Predžalobná upomienka oznámila žalovanej, že eviduje nedoplatok na splátkach v celkovej výške 314,88 eura, ktorý žiadala bezodkladne uhradiť. Upozornila ju, že ak do 5. 4. 2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci

12/2016, bude Consumer Finance Holding, a. s. oprávnená úver zosplatiť. Žalovaná predmetnú upomienku prevzala dňa 7. 3. 2017, čo je zrejme z doručenky k tomuto listu (č. I. 15).

18. Spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s. zaslala žalovanej Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 22. 4. 2017. Uviedla, že nakoľko dlžné splátky v lehote stanovenej v Predžalobnej upomienke riadne a včas neuhradila, jej dlh sa z úverovej zmluvy č. 6211092 stal splatným v celom rozsahu naraz. Dlžná čiastka predstavuje 4.034,16 eura.

19. Z Prehľadu splátok a úhrad č. XXXXXXXX vyplynulo, že žalovaná uhradila 1.679,36 eura, čo vyplýva aj z tvrdení žalobkyne a ktorú skutočnosť potvrdila aj žalovaná vo vyjadrení zo dňa 5. 2. 2021.

20. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, t. j. k 23. 7. 2015 (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

21. Podľa § 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie podľa písm.

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
- g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,
- h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,
- i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,
- j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru,
- l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

22. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

23. Podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- b) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- c) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov,
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

24. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

25. Podľa § 21 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ministerstvo alebo ním určená osoba zverejňuje na webovom sídle ministerstva informácie z údajov podľa odseku 1. Národná banka Slovenska na svojom webovom sídle zabezpečí komunikačné prepojenie umožňujúce sprístupnenie informácií zverejnených podľa predchádzajúcej vety.

26. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, t. j. k 23. 7. 2015 (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

27. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

28. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

29. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

30. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

31. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

32. Podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, t.j. k 23. 7. 2015, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

33. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka, účinného od 5. 12. 2018, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

34. Podľa prechodného ustanovenia § 879v Občianskeho zákonníka, účinného od 5. 12. 2018, konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

35. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

36. Aktívne legitimovaná je aktuálna žalobkyňa, t. j. spoločnosť Intrum Slovakia, s. r. o., so sídlom 811 07 Bratislava, - mestská časť Staré Mesto, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, pretože, ako už tunajší súd konštatoval v uznesení, č. k. 16Csp/60/2019-131, na základe Rámcovej zmluvy, ktorú uzavrela Všeobecná úverová banka, a. s. so spoločnosťou Intrum Slovakia, s. r. o. dňa 29. 5. 2020, došlo k tomuto dňu k postúpeniu žalovanej pohľadávky z VÚB, a. s. na súčasnú žalobkyňu. VÚB, a. s. listom zo dňa 2. 6. 2020, adresovaným žalovanej, toto postúpenie žalovanej oznámila (č.l. 109 spisu). K postúpeniu pritom došlo za dodržania podmienok uvedených v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, pretože z vykonaného dokazovania vyplýva, že v čase postúpenia bola žalovaná nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškani so splnením časti svojho peňažného záväzku voči banke, pričom spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s. žalovanú predtým na splnenie tohto záväzku vyzvala, nakoľko žalobkyňa preukázala, že formou doporučenej zásielky žalovanej zaslala predžalobnú upomienku zo dňa 26. 2. 2017. Súčasne boli splnené podmienky pre postúpenie pohľadávky z VÚB, a. s. na Intrum Slovakia, s. r. o., vyplývajúce z § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

37. Vzhľadom na uvedené súd konštatuje, že bol splnený postup podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, keď vtedajší veriteľ žalovanej (Consumer Finance

Holding, a.s.) žalovanú písomne upozornil na omeškanie sa so splátkou úveru (splatnou v 12/2016), ako aj na možnosť zosplatenia celého úveru a keď k zaplateniu upozornenej splátky nedošlo, vyhlásil listom zo dňa 22. 4. 2017 predčasnú splatnosť úveru (ku dňu 19. 4. 2017). Právo zosplatiť úver predčasne, resp. okamžite pre nezaplatenie čo i len časti jednej splátky, počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace, bolo pritom dohodnuté v zmluve o spotrebiteľskom úvere (odsek 15. tohto odôvodnenia).

38. S ohľadom na to, že daná zmluva je zmluva spotrebiteľská, skúmal súd podľa § 54a Občianskeho zákonníka a čas podania žaloby 27. 11. 2019, či nárok nie je premlčaný.

39. Z ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka vyplýva, že premlčacia doba v danom prípade začala plynúť odo dňa splatnosti splátky splatnej v mesiaci 12/2016 a nakoľko boli splátky splatné 20. dňa v mesiaci, premlčacia doba začala plynúť od 21. 12. 2016.

40. Žaloba bola pritom na súde podaná dňa 27. 11. 2019, teda v rámci trojročnej premlčacej lehoty uvedenej v § 103 Občianskeho zákonníka a nárok tak nie je premlčaný.

41. Po zistení, že aktuálna žalobkyňa je (a predtým VÚB, a. s. bola) v spore aktívne vecne legitimovaná, ako aj po zistení, že uplatňovaný nárok nie je premlčaný, sa súd zaoberal obranou žalovanej spočívajúcej v tvrdení, že žalobkyňa nevie preukázať poskytnutie úveru žalovanej, ktorý mal byť podľa vyjadrenia žalobkyne poskytnutý v hotovosti a žalobkyňa nedisponuje potvrdením o poukázaní sumy žalovanej, ako aj namietanými náležitosťami zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

42. Ako už bolo vyššie uvedené, súd mal z vykonaného dokazovania preukázané, že dňa 23. 7. 2015 spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s. uzavrela so žalovanou zmluvu o spotrebiteľskom úvere, pričom predmetom bolo poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru vo výške 5.000,- eur. V konaní nebolo sporným ani tvrdenie o úhrade sumy 1.679,36 eura žalovanou na úver. Súd pri výpočte tejto sumy sa riadil Prehľadom splátok a úhrad, ktoré súdu predložila žalobkyňa. Zároveň sporným zostalo posúdenie poskytnutého spotrebiteľského úveru v sume 5.000,- eur ako úveru bez poplatkov a bez úrokov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b), d) a tiež e) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v dôsledku nesprávne uvedeného údajá RPMN a absencie náležitostí Zmluvy o poskytnutí pôžičky podľa § 9 ods. 2 písm. g), k) a l) zákona o spotrebiteľských úveroch.

43. Zmluva o spotrebiteľskom úvere, z ktorej žalobkyňa svoj žalobný nárok vyvodzuje, je zmluvou o úvere upravenou v § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Táto zmluva patrí v zmysle § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka medzi tzv. absolútne obchody, pre ktoré je daná pôsobnosť Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov. Keďže však žalovaná uzavrela predmetnú zmluvu ako spotrebiteľ (§ 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka), na daný právny vzťah sa vzťahujú ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Žalovaná vystupovala v zmluve ako fyzická osoba - nepodnikateľ, pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Právny predchodca žalobkyne vystupoval nepochybne v zmluvnom vzťahu so žalovanou ako podnikateľ poskytujúci klientom spotrebiteľské úvery v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti - dodávateľ. Spotrebiteľský charakter predmetnej zmluvy je nepochybný aj tým, že zmluva bola právnym predchodcom žalobkyne pripravená vopred na formulári bez možnosti zasiahnuť do ich znenia žalovanou ako spotrebiteľom.

44. Vzhľadom na uvedené ide o spotrebiteľský úver, ktorý bolo možné v danom čase poskytnúť len bezhotovostne, čo žalobkyňa nepreukázala. Žalobkyňa nepredložila žiadne dôkazy o tom, že úver bol zo strany veriteľa - spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s. poskytnutý na účet žalovanej tak, ako bolo dohodnuté v zmluve (na tam uvedené číslo prevodu), ale naopak, žalobkyňa tvrdila, že suma 5.000,- eur bola vyplatená žalovanej v hotovosti a žalobkyňa nedisponuje potvrdením o poukázaní uvedenej sumy. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že odovzdanie peňažných prostriedkov v hotovosti v čase uzavretia zmluvy vylučoval zákon č. 129/2010 Z. z., pričom poskytnutie spotrebiteľského úveru inak ako bezhotovostným prevodom na účet spotrebiteľa tento sankcionoval bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou.

45. Nepreukázanie poukázania úveru na účet žalovanej nie je možné vyhodnotiť inak než tak, že úver veriteľ poskytol v hotovosti (keďže žalovaná spočiatku úver splácala, súd nemal pochybnosti o poskytnutí

úveru), čo je však v rozpore so zákonom § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. a navyše je daný dôvod pre fikciu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, a to podľa § 11 ods. 1 písm. e) citovaného zákona.

46. Podľa žalovanej je úver bezúročný a bez poplatkov aj preto, že zmluva neobsahuje údaj o podmienkach upravujúcich čerpanie úveru. S týmto názorom žalovanej sa súd nestotožnil a z týchto dôvodov nemožno považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. V zmluve je uvedená suma úveru, suma, ktorá mala byť poskytnutá priamo na účet žalovanej, pričom pôžičku spoločnosť mala poskytnúť bezhotovostne prevodom na osobný účet klienta, číslo ktorého mal klient uviesť v zmluve najneskôr do 10 pracovných dní odo dňa uzavretia zmluvy v prípade, ak klient splní všetky podmienky na jej uzavretie. Tieto údaje sú podmienkami upravujúcimi čerpanie úveru a pokiaľ iné špeciálne podmienky dohodnuté neboli, čo nebolo zo strany žalovanej ani len tvrdené (o aké podmienky by malo ísť), tak uvedené údaje sú dostatočne vyjadrenými podmienkami čerpania úveru.

47. Žalovaná tiež namietala, že zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a tiež, že neobdržala informáciu o tom, ako sa bude úver splácať, ako budú jednotlivé splátky započítavané a ako sa bude celkový dlh, ktorý má zaplatiť 6.297,60 eura, vrátane odplaty 495,- eur a úrokov 802,60 eura odpočítavať, resp. v akom pomere a tiež, že jej nebol doručený splátkový kalendár. Súd v tejto súvislosti poukazuje na ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít, a to rozhodnutí Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 7Cdo/98/2018 zo dňa 30. 1. 2019, ako aj rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/146/2017, 3Cdo/45/2018 a 4Cdo/211/2018, kde došlo k zaujatiu záväzného právneho názoru o otázke splnenia náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplývajúcich z § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ktoré je podkladom pre záver o tom, či poskytnutý spotrebiteľský úver je alebo nie je bezúročný (§ 11 ods. 1 písm. b) cit. zákona), keď navyše najvyšší súd v totožných veciach sp. zn. 3Cdo/146/2017, 3Cdo/45/2018 a 4Cdo/211/2018 konštatoval, že podané dovolanie je prípustné a uzavrel, že nemožno od dodávateľov v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z. z. žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu potrebné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje. V časti III. zmluvy - Pôžička je uvedené, že prvá splátka je splatná 20. 8. 2015 a ďalšie splátky sú splatné do 20. dňa v mesiaci, žalovaná tak mohla bez ťažkostí zistiť, kedy sú splátky splatné. Na základe vyššie uvedených dôvodov súd mal za to, že v tomto smere je námietka žalovanej ohľadom povinnosti veriteľa rozpísať splátky na istiny, úroky a poplatky, nedôvodná. Nedôvodná je tiež námietka, že zmluva neobsahuje frekvenciu splátok, keď zo zmluvy, na základe slovného spojenia „ďalšie splátky splatné vždy 20. dňa v mesiaci“ možno vyvodit', že splátky sa platia mesačne. V prípade, ak by aj bola pravda, že žalovanej nebol splátkový kalendár k zmluve priložený alebo doručený, žalovaná mala túto skutočnosť konzultovať pred podpisom zmluvy priamo s pracovníkom spoločnosti. Zároveň súd poukazuje na časť IX. Zmluvné podmienky, čl. 5 Základné práva a povinnosti, bod 5.6 zmluvy, podľa ktorého: „Spoločnosť je povinná poskytnúť klientovi na jeho požiadanie výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky bezplatne kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy“. Nakoľko si žalovaná mohla kedykoľvek splátkový kalendár bezplatne vyžiadať, jeho prípadná absencia ako prílohy zmluvy nemá na jej platnosť žiaden vplyv.

48. Žalovaná ďalej namietala, že v zmluve je uvedená nesprávne RPMN v neprospech spotrebiteľa, keď táto nezohľadňuje požadovanú odplatu 9,90 % z celkovej výšky úveru 5.000,- eur, čo predstavuje 425,- eur, a teda odplatu treba pripočítať ako dodatočný náklad a RPMN s týmto dodatočným nákladom predstavuje 14,82 %, preto aj celková čiastka nie je 6.297,60 eura ako sa uvádza v zmluve, ale 6.792,60 eura.

49. V zmysle § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

50. Podľa § 1 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z.“), odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a

akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

51. Podľa § 1a ods. 1 nariadenia vlády SR 87/1995 Z. z., ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

52. Podľa § 1 ods. 4 nariadenia vlády SR 87/1995 Z. z., na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

53. Súd uvádza, že v prípade uvedených troch pojmov (RPMN, úrok, odplata) ide o navzájom sa prekrývajúce veličiny, z ktorých RPMN 9,90 % predstavuje odplatu (RPMN = odplata) a zároveň v sebe zahŕňa aj zmluvný úrok 9,90 %. Od 1. 6. 2014 je najvyššia prípustná výška odplaty za poskytnutie peňažných prostriedkov v spotrebiteľskej zmluve podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka stanovená s odkazom na vykonávacie nariadenie č. 87/1995 Z. z., ktorá v zmysle § 1a ods. 1 tohto nariadenia nesmie prevyšovať dvojnásobok priemernej RPMN. Nedôvodná je tak námietka žalovanej ohľadom tvrdenia, že RPMN nezohľadňuje požadovanú odplatu. K neuvedeniu správnej výšky RPMN v súlade so zákonnou normou súd uvádza, že výška odplaty je rovnaká ako je výška úrokovej sadzby, čo znamená, že veriteľ od žalovanej nepožadoval nad rámec odplaty žiadne ďalšie poplatky a plnenia. Odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov predstavuje 9,90 %, pričom veriteľ nepožadoval nad rozsah úrokovej sadzby žiadne ďalšie poplatky a iné plnenia súvisiace s poskytnutím spotrebiteľského úveru, preto aj ďalšie námietky týkajúce sa nesprávne uvedenej celkovej čiastky a celkových nákladov spotrebiteľa, sú nedôvodné.

54. Nakoľko pre výpočet RPMN neexistuje jednotná kalkulačka, vznikajú pri výpočte tohto údaju mierne odchýlky. Internetové kalkulačky počítajú RPMN v rozdielnej výške v závislosti od toho s akými parametrami pracujú. Súd prepočítal hodnotu RPMN prostredníctvom dvoch kalkulačiek: <https://www.fininfo.sk/fininfo/fiq/financne-kalkulacky/kalkulacka-rpmn/>, v zmysle ktorej bola RPMN 9,48 % a pomocou kalkulačky na výpočet RPMN v súdnom registri, v zmysle ktorej bola RPMN 9,92 %, z čoho je zrejmé, že nie je možné dostať presnú výšku RPMN, nakoľko táto je závislá aj od dňa poskytnutia úveru, súd je preto názoru, že RPMN vo výške 9,90 % bola v zmluve uvedená veriteľom správne.

55. Ak súd zisťuje primeranosť dojednanej odplaty podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v spojení s § 1 ods. 1, § 1a ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., smerodajné sú údaje obsiahnuté v tabuľke Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch za jednotlivé štvrťroky bánk a pobočiek zahraničných bánk pre novoposkytnuté spotrebiteľské úvery.

56. Zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 1. štvrťrok 2015 ku dňu 31. 3. 2015 (keďže zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzavretá 23. 7. 2015, pričom priemerná RPMN za príslušný kalendárny štvrťrok sa v zmysle § 2 Vyhlášky Ministerstva financií SR č. 289/2010 zverejňuje najneskôr v posledný pracovný deň kalendárneho mesiaca nasledujúceho po uplynutí príslušného kalendárneho štvrťroka, teda v danom prípade tak bola zverejnená najneskôr dňa 31. 7. 2015, bolo tak potrebné výšku priemernej RPMN zistiť za 1. štvrťrok roku 2015) zistil, že ostatné spotrebiteľské úvery sa poskytovali v rámci splatnosti nad 1 do 5 rokov vrátane pri RPMN 13,83 %, odplata v predmetnej zmluve (rovnajúca sa ročnej percentuálnej miere nákladov 9,90 %) neprevyšuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty v zmysle § 1a ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.

57. Pokiaľ ide o uvedenie priemernej hodnoty RPMN ako povinnej náležitosti úverovej zmluvy (§ 9 ods. 2 písm. z) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch), zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch za 1. štvrťrok 2015 veriteľmi, priemerná ročná percentuálna

miera nákladov predstavovala pri úveroch od 1.500 do 6.500 eur vrátane s dobou splatnosti od 1 do 5 rokov 18,24 %, teda v zmluve bola uvedená správne.

58. Ak by aj súd pripustil, že odplata 9,90 % mala predstavovať 425 eur, resp. 495 eur, ako opravila túto sumu právna zástupkyňa žalovanej na pojednávaní, tak v tom prípade súd konštatuje, že žalovaná nepreukázala, že uvedenú sumu pri poskytnutí úveru žalovaná zaplatila veriteľovi. Až následne by sa súd mohol zaoberať prípadne nesprávne uvedenou RPMN. Žalobkyňa predložila prehľad splátok a úhrad, z ktorých vyplýva žalovanou uhradená suma 1.679,36 eura. Žalovaná tieto úhrady nerozporovala, preto pokiaľ tvrdila, že zaplatila o 495 eur viac, bolo na žalovanej, aby svoje tvrdenie podporila dôkazmi.

59. Ak žalovaná odkazovala na názor ministerstva ohľadom neprijateľných podmienok, týkajúcich sa jednotlivých poplatkov, keď žalobkyňa nepreukázala o aké konkrétne finančné záväzky žalovanej ide a tieto majú zakladať značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, súd uvádza, že na to, aby sa mohol zaoberať touto námietkou žalovanej, žalovaná, zastúpená advokátkou ďalej nerozvinula tieto okolnosti na to, aby sa súd nimi mohol zaoberať, resp. neuviedla, o aké poplatky, neprijateľné zmluvné podmienky by malo ísť. Žalovaná v odpore iba prevzala všeobecné názory ministerstva uvádzané v odpovedi na jej žiadosť zo dňa 10. 4. 2017 bez toho, aby tieto konkretizovala.

60. Čo sa týka ďalšieho tvrdenia žalovanej, že žalobkyňa neuplatnila nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia včas - v rámci plynutia subjektívnej dvojročnej premlčacej doby, súd uvádza, že s takým tvrdením sa nestotožňuje a pre daný prípad ani nie je aplikovateľné, keďže žalobkyňa si neuplatnila právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, ale uplatnila si právo titulom porušenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere žalovanou, ktorá riadne a včas nesplácala veriteľom poskytnutú pôžičku. Súd preto ani neskúmal premlčanie žalobkyňou uplatneného nároku podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Vo vzťahu k žalovanou namietanej neplatnosti zmluvy sa súd vyjadril vyššie, preto je irelevantné, že žalovaná považuje zmluvu za neplatnú, keďže žalovaná nie je v procesnom postavení žalobkyne a neuplatňuje si právo na vydanie plnenia z neplatne uzatvorenej zmluvy (z bezdôvodného obohatenia) voči veriteľovi. Posudzovanie premlčania žalobkyňou uplatneného nároku nemá žiadnu vecnú a právnu súvislosť s inštitútom bezdôvodného obohatenia.

61. Žalovanej bola, podľa výsledkov dokazovania, poskytnutá pôžička/úver v sume 5.000,- eur, pričom žalovaná právnomu predchodcovi žalobkyne uhradila celkovo 1.679,36 eura. Keďže v danom prípade ide o spotrebiteľský úver, ktorý je vzhľadom na vyššie uvedený právny záver bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňi vzniklo právo na vrátenie rozdielu medzi poskytnutou a zaplatenou sumou, ktorý predstavuje sumu 3.320,64 eura. V tejto časti tak súd žalobe, ako dôvodnej, vyhovel.

62. Podľa prvej vety § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškani.

63. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

64. Podľa § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

65. Žalovaná sa s plnením dlhu dostala do omeškania, súd preto priznal žalobkyňi aj ňou požadované zákonné úroky z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. z priznanej sumy 3.320,64 eura vo výške 5 % ročne počnúc dňom 28. 4. 2017, t. j. kedy sa s plnením žalovaná dostala preukázateľne do omeškania (Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti zo dňa 22. 4. 2017), t. j. od šiesteho dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, tak, ako to požadovala žalobkyňa v žalobe. V prevyšujúcej časti uplatnenej pohľadávky a úrokov z omeškania súd žalobu zamietol.

66. Súd okrajovo poukazuje na to, že pokiaľ žalobkyňa navrhla vo veci rozhodnúť rozsudkom pre uznanie nároku v zmysle § 282 CSP, nemal preukázané splnenie zákonných podmienok pre uvedený postup.

67. Žalovaná vo svojich vyjadreniach uviedla, že v prípade, ak ju súd zaviazne na úhradu dlžnej sumy, žiada o povolenie splácať dlh v splátkach vo výške 50,- eur mesačne. Dodala, že dosahuje príjem v hrubom 600,- eur, má manžela a dve nezaopatrené deti. Zaplatiť dlžnú sumu jednorazovo by bolo pre ňu nemožné. Na podporu týchto svojich tvrdení však nepredložila žiadne dôkazy, nepredložila ani potvrdenie o príjme manžela. Z vykonaných lustrácií žalovanej v Sociálnej poisťovni a Registri obyvateľov mal súd tvrdenia žalovanej o jej príjme a rodinnom stave za preukázané.

68. Podľa § 232 ods. 4 CSP, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

69. Pri úvahe o určení lehoty na splnenie povinnosti alebo pri určení, že peňažné plnenie sa môže realizovať v splátkach, je nutné podľa názoru súdu vychádzať z konkrétnych okolností prípadu, osobných a majetkových pomerov strán sporu, je tiež potrebné posúdiť, či prípadné zaplatenie dlžnej sumy v splátkach v určitej výške s ohľadom na výšku dlhovanej sumy, dĺžku omeškania dlžníka s platením a dobu, po ktorú by týmto spôsobom došlo k zaplateniu dlhovanej sumy, nepredstavuje neúmerané zvýhodnenie dlžníka na úkor veriteľa.

70. Pri zohľadnení uvedených skutočností súd v danej veci uloženú povinnosť umožnil žalovanej splácať v splátkach vo výške 93,- eur mesačne, ktoré splátky sú splatné vždy do 20. dňa konkrétneho kalendárneho mesiaca s účinnosťou od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozhodnutia, a to pod stratou výhody splátok pri omeškaní s plnením čo i len jednej splátky. Záverom súd považuje za potrebné uviesť, že pre žalobkyňu by malo byť prijateľnejšie dosiahnuť dobrovoľné plnenie, hoci len postupné, než byť odkázaná na neistý výsledok exekučného konania, v prípade neschopnosti žalovanej zaplatiť priznané plnenie naraz (porovnaj rozhodnutie Krajského súdu Trenčín sp. zn. 4Co 330/2017).

71. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd umožnil žalovanej splatenie dlžnej sumy s príslušenstvom v mesačných splátkach, pričom súd určil výšku splátok a podmienky ich zročnosti. Z vykonanej lustrácie v Sociálnej poisťovni, ako aj s ohľadom na skutočnosť, že žalovaná je vydatá, má súd za to, že je v možnostiach žalovanej uhrádzať splátky po 93,- eur. Nižšiu výšku splátky nebolo možné povoliť, nakoľko by sa tým neprimerane predĺžilo splatenie celého dlhu, čo nemožno od žalobkyne spravodlivo požadovať. Žalovaná žiadala o splácanie dlhu v splátkach po 50,- eur, súd však považoval splátku v navrhovanej výške za nízku s ohľadom na výšku priznanej sumy. Zároveň súd o výške splátok rozhodol podľa zaužívanej súdnej praxe, keď primeraná lehota na splatenie peňažného dlhu je najviac tri roky, teda splátky je možné povoliť najviac po dobu troch rokov (t. j. $3.320,64 : 36 \text{ mesiacov} = 92,24$, zaokrúhlené 93,- eur). Navyše, súd zohľadnil aj tú skutočnosť, že žalovaná po podaní žaloby, resp. od konca roka 2016 na splatenie dlhu nevykonala žiadne úhrady. Súd má za to, že povolením splácania dlhu v splátkach po 93,- eur nebudú ohrozené, vzhľadom na žalobkyňu jej práva a súčasne povolením splácania dlhu v splátkach nebude ohrozené uspokojovanie základných životných potrieb žalovanej.

72. Ďalšie tvrdenia a námietky strán sporu boli nadbytočné a v danej veci aj bez právneho významu, preto súd nepovažoval za potrebné sa s nimi osobitne vysporiadať. Podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie vo veci samej, preto súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

73. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

74. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu k veci.

75. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

76. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

77. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

78. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a žalobkyňi priznal proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu jej čistého úspechu v konaní. Žalobkyňa sa v danom konaní proti žalovanej domáhala zaplata istiny vo výške 4.033,64 eura, pričom súd jej priznal nárok na zaplata istiny vo výške 3.320,64 eura, na základe čoho súd konštatuje, že úspech žalobkyne v spore predstavuje 82,32 %, neúspech žalobkyne predstavuje 17,68 % a naopak, úspech žalovanej v spore predstavuje 17,68 % a neúspech predstavuje 82,32 %. Súd teda posúdil pomer úspechu a neúspechu v konaní a dospel k záveru, že žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 64,64 % (82,32 % - 17,68 %) celkových trov konania.

Poučenie:

Proti I. a II. výroku tohto rozsudku, ktorým súd rozhodol o veci samej, je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP).

Proti III. výroku tohto rozsudku, ktorým súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania, je prípustné odvolanie (§ 357 písm. m/ CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1 CSP).

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 2 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a uvedenie spisovej značky prebiehajúceho konania /§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP/) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /odvolacie dôvody/ a čoho sa odvolateľ domáha /odvolací návrh/ (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

(§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
  - b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
  - c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
  - d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie
- (§ 366 CSP).

Ak povinný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.